

Flaszki iniekcyjne z szeroką szyjką.

	białe	ciemne
na 120 gr.	18	25
" 180 "	22	30
" 240 "	27	37

Słoiki porcelanowe z przykrywkami.

na 30 gr.	30
" 50 "	37
" 100 "	63
" 200 "	110

Słoiki szklane do maści bez przykrywek należy liczyć jak flaszki recepturowe.

Pudełka tekturowe do proszków w kapsułkach papierowych.

do 12 proszków	12
ponad 12 "	16

Pudełka tekturowe do proszków w opłatkach.

do 12 opłatków	16
ponad 12 "	20

Pudełka tekturowe do czopków.

do 6 sztuk	15
ponad 6 "	22

792.

**Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu
w porozumieniu z Ministrem Skarbu**

z dnia 29 sierpnia 1924 r.

**w sprawie wykonania ustawy z dnia 8 lipca
1924 r. o opłatach od uprawnień górniczych.**

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 8 lipca 1924 r. w przedmiocie opłat od uprawnień górniczych (Dz. U. R. P. № 69 poz. 671) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty od uprawnień górniczych wymierzone w art. 2 powołanej we wstępie ustawy wraz z odsetkami zwłoki należy uiszczać w wyznaczonej przez właściwą izbę kasie skarbowej w siedzibie wyższego urzędu górniczego, albo bezpośrednio, albo przez Pocztową Kasę Oszczędności na konto czekowe tejże kasy.

Wszystkie inne kasy skarbowe przyjmują również te opłaty na rachunek kasy skarbowej w siedzibie wyższego urzędu górniczego i zawiadamiają ją w myśl § 52 instrukcji dla kas skarbowych z dnia 10 grudnia 1921 r. (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu № 45 poz. 565).

Kasa skarbową w siedzibie wyższego urzędu górniczego zarachowuje otrzymane opłaty od uprawnień górniczych na budżet dochodów Ministerstwa Przemysłu i Handlu, oraz prowadzi w dwóch egzem-

plarzach pomocniczy dziennik przychodowy. Jeden egzemplarz tego dziennika przysyła w terminach tygodniowych wyższemu urzędowi górniczemu w swojej siedzibie w celu odkontowania dokonanych wpłat.

§ 2. Władza górnicza drugiej instancji wymierza opłaty od nadań górniczych z wyjątkiem nadań będących własnością Państwa.

W tym celu winna założyć i bieżąco prowadzić rejestr, t. zw. „kataster nadań górniczych”, podzielony na pozycje dla każdego posiadacza nadania z osobna.

Kataster nadań górniczych winien zawierać wykaz szczegółowy nadań górniczych ułożonych według ich posiadaczy, z podaniem minerałów, powierzchni pola nadanego w metrach i hektarach obliczeniowych, gminy, powiatu, wysokości półrocznej opłaty i czasu, od którego ta opłata się zaczyna i kiedy się kończy.

Ułamek hektara zaokrągla się na cały hektar obliczeniowy.

§ 3. W terminie trzydziestodniowym od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia władza górnicza II instancji zawiadomi posiadaczy nadań górniczych, leżących w jej obszarze, o wysokości należnej od nich opłaty za nadania górnicze, którą winni uiścić za bieżące półrocze kalendarzowe.

Następne zawiadomienia będą wysyłane w drugiej połowie czerwca i grudnia każdego roku na następne półrocze kalendarzowe.

§ 4. W ciągu dni trzydziestu od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia władza górnicza II instancji przedłoży Ministerstwu Przemysłu i Handlu imienny wykaz z podaniem wymiaru opłat, sporządzony na podstawie poszczególnych pozycji rejestru, a następnie w ciągu dni trzydziestu po upływie każdego półrocza wykaz zmian wprowadzonych do wymiaru opłat oraz wykaz dokonanych wpłat.

§ 5. Dla wyłączności górniczych w okręgach, gdzie one ustawowo istnieją, okręgowe urzędy górnicze prowadzą nadal „kataster wyłączności”, zmieniony stosownie do ustawy o opłatach od uprawnień górniczych i niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Okręgowe urzędy górnicze wymierzają opłatę od wyłączności górniczych z wyjątkiem wyłączności będących własnością Państwa.

W terminie trzydziestodniowym od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia okręgowe urzędy górnicze zawiadomią posiadaczy wyłączności w swych okręgach o wysokości należnej od nich opłaty, którą mają uiścić za bieżące półrocze kalendarzowe.

Następne zawiadomienia będą wysyłane w drugiej połowie czerwca i grudnia każdego roku na następne półrocze kalendarzowe.

§ 7. W ciągu dni trzydziestu od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia okręgowe urzędy górnicze przedłożą władzy górniczej II instancji wykaz posiadaczy wyłączności w dwóch egzemplarzach, w których należy uwidocznic, ile wyłączności posiada każdy z posiadaczy i w jakiej gminie, jaką łączną

kwotę ma za nie uiszczać półrocznie, a ewentualnie jaka jest zaległość.

W ciągu dni trzydziestu po upływie każdego półrocza kalendarzowego okęgowe urzędy górnicze przedłożą władzy górniczej II instancji w dwóch egzemplarzach wykazy zmian w stanie posiadania uprawnień, jakie zaszyły w ciągu ubiegłego półrocza.

Jeden egzemplarz tych wykazów władza górnicza II instancji przedłoży Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

§ 8. W nakazach płatniczych winna być wskazana możliwość uskuteczniania wpłaty bądź bezpośrednio do kasy skarbowej, bądź też na jej konto czekowe w Pocztovej Kasie Oszczędności.

§ 9. Reklamacje w sprawie wymiaru wysokości opłat oraz w sprawie wpłaty należy zgłaszać u tej władzy górniczej, która opłatę wymierzyła.

§ 10. Władza górnicza II instancji prowadzi osobną „księgę przychodów budżetowych” na podstawie katastru nadań górniczych, względnie katastru wyłączności.

W księdze tej wpisuje się opłaty od uprawnień górniczych, wymierzone poszczególnym ich posiadaczom, oraz dokonywane przez tych posiadaczy wpłaty wraz z datą uiszczenia.

§ 11. Po upływie każdego półrocza zamyka się wszystkie konta w księdze przychodów budżetowych i oblicza wysokość zaległych, czy to w całości czy częściowo, opłat wraz z procentami zwłoki.

§ 12. W razie częściowego tylko uiszczenia opłat za jeden okres płatności od większej ilości nadań lub wyłączności, albo jednych i drugich, wpłacona kwota w braku wyraźnego oświadczenia płatnika, służy przedewszystkiem na opłacenie nadań a następnie wyłączności, z pośród zaś uprawnień jednego rodzaju dawniejsze opłaca się przed późniejszymi.

Jeżeli wszakże pozostały zaległości z poprzednich okresów płatności, to wpłaty służy obowiązkowo przedewszystkiem do wyrównania zaległości z okresów poprzednich według porządku chronologicznego.

§ 13. Jeżeli miejsce zamieszkania płatnika lub jego zastępcy prawnego jest nieznane władzy górniczej, albo gdy znajduje się ono poza granicami Państwa, wezwanie płatnicze winno być ogłoszone w Monitorze Polskim i uważa się je za doręczone po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia.

§ 14. O nieuiszczeniu w terminie całkowitej opłaty od wyłączności władza górnicza II instancji zawiadomi w ciągu czternastu dni właściwy okęgowy urząd górniczy, który w ciągu czternastu dni po otrzymaniu zawiadomienia obowiązany jest wezwać zalegającego płatnika do zapłaty, ze wskazaniem rygору wygaśnięcia wyłączności (zдание ostatnie art. 3 ustawy z dnia 8 lipca 1924 r. o opłatach od uprawnień górniczych). Dowód doręczenia tego wezwania należy przesłać niezwłocznie przełożonej władzy.

Jeżeli w ciągu dni trzydziestu po doręczeniu wezwania posiadacz wyłączności nie uiści zaległej

opłaty w całości, władza górnicza II instancji zawiadomi właściwy okęgowy urząd górniczy o dniu wygaśnięcia wyłączności w myśl powołanego wyżej przepisu art. 3 ustawy.

Utrata wyłączności nie uwalnia płatnika od obowiązku uiszczenia zaległej opłaty, ewentualnie ściągnięcia jej drogą przymusową zgodnie z ust. 2-im art. 3-go powołanej ustawy.

§ 15. W celu przymusowego ściągnięcia zaległości tak za nadania, jak i za wyłączności, władza górnicza, która opłatę wymierzyła, zwróci się do władzy administracyjno-politycznej I instancji, w której okęgu mieszka dłużnik, w celu zarządzenia egzekucji przez właściwy zarząd komunalny danej gminy.

Gdy egzekucja na ruchomości nie odniesie pożądanego skutku, wówczas władza górnicza winna zwrócić się do właściwego oddziału Prokuratury Generalnej o wdrożenie egzekucji na uprawnienia górnicze lub na inny majątek nieruchomy dłużnika.

Jeżeli miejsce zamieszkania płatnika lub jego zastępcy prawnego jest władzy górniczej nieznane albo znajduje się poza granicami Państwa, powołane do zarządzenia egzekucji jest to starostwo, w którego okęgu znajduje się obszar uprawnienia górniczego.

§ 16. Podania o obniżenie opłat od wyłączności poszukiwań górniczych należy przysyłać z wnioskiem wyższego urzędu górniczego do Ministerstwa Przemysłu i Handlu w celu rozstrzygnięcia w myśl art. 4-go powołanej ustawy.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

793.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 15 września 1924 r.

w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianach i uzupełnieniach Taryfy towarowej polskich kolei żelaznych.

Na mocy art. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. W części II Taryfy towarowej polskich kolei żelaznych „Postanowienia taryfowe” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 136, poz. 1134) wprowadza się zmiany następujące:

W punkcie 15 w wierszu drugim po wyrazach „w punkcie 16” dodaje się „i 17”.